

WIPO Уговор о интерпретацијама и фонограмима

Преамбула

Стране уговорнице,

У жељи да развију и обезбеде заштиту права интерпретатора и произвођача фонограма, на што ефикаснији и једнобразнији начин,

Признајући потребу увођења нових међународних правила којима би се обезбедила одговарајућа решења којима би се дао одговор на питања проистекла из привредног, друштвеног, културног и технолошког развоја,

Увиђајући дубок утицај развоја и конвергенције информација и технологија комуникације на начин производње и коришћења интерпретација и фонограма;

Признајући потребу очувања равнотеже између права интерпретатора и произвођача фонограма и ширег јавног интереса, посебно образовања, истраживања и приступа информацијама, сагласиле су се о следећем:

Глава I Оште одредбе

Члан 1: Однос према другим конвенцијама

(1) Ниједна одредба овог Уговора не ставља ван снаге већ постојеће обавезе које стране уговорнице имају једна према другој на основу Међународне конвенције о заштити извођача, произвођача фонограма и установа за радио-дифузију (у даљем тексту: "Римска конвенција") донете у Риму, 26. октобра 1961. године.

(2) Заштита признатана на основу овог Уговора не дира и не утиче ни у ком погледу на заштиту ауторског права на књижевним и уметничким делима. Сходно томе, ни једна одредба овог Уговора не може се протумачити тако да наноси штету тој заштити.

(3) Овај Уговор неће имати било какву везу, нити ће штетити било којим правима и обавезама које проистичу из неких других уговора.

Члан 2: Дефиниције

У смислу овог Уговора:

(а) "интерпретатори" су глумци, певачи, музичари, играчи и друга лица која глуме, певају, изводе, беседе, играју и интерпретирају или на неки други начин изводе књижевна и уметничка дела или изразе фолклора;

(б) израз “фонограм” означава запис звука интерпретације или других звукова, или представљања звукова забележен у другом облику записа од записа кинематографском или другом аудиовизуелном делу;

(ц) израз “запис” означава отеловљење звукова или њихове представе, на начин да се могу прочитати, репродуковати или саопштити уз помоћ неког уређаја;

(д) израз “произвођач фонограма” означава физичко или правно лице чијом иницијативом је и који је одговоран за први звучни запис интерпретације или других звукова или представљања звукова;

(е) израз “објављивање” забележене интерпретације или фонограма означава нуђење примерака забележених интерпретација или фонограма јавности, уз дозволу носиоца права и под условом да је разуман број примерака понуђен јавности;

(ф) израз “емитовање” означава бежични пренос звукова, или пренос слика и звукова или њихове представе у циљу пријема од стране јавности; такав пренос путем сателита је takoђe “емитовање”; пренос шифрованих сигнала је “емитовање” када средства за декодирање стављају на располагање јавности радиодифузне организације или се то чини са њиховим одобрењем;

(г) израз “саопштавање јавности” интерпретације или фонограма означава пренос за јавност, било којим средством, другачијим од емитовања, звукова интерпретације или звукова или представе звукова који су забележени на фонограму. У смислу члана 15, “саопштавање јавности” укључује и чињење звукова или представа звукова забележених на фонограму чујним јавности.

Члан 3: Корисници заштите на основу овог Уговора

(1) Стране уговорнице признају запштиту предвиђену овим Уговором интерпретаторима и произвођачима фонограма који су држављани других страна уговорница.

(2) Сматра се да су држављани других страна уговорница они интерпретатори или произвођачи фонограма који испуњавају услове за запштиту предвиђену Римском конвенцијом, ако су све стране уговорнице овог Уговора истовремено и државе уговорнице те Конвенције. У складу са поменутим условима за запштиту, стране уговорнице примењују одговарајуће дефиниције из члана 2. овог Уговора.

(3) Свака страна уговорница која користи могућности предвиђене чланом 5 (3) Римске конвенције, или у сврху члана 5 те Конвенције, чланом 17, мора да обавести, како је предвиђено тим одредбама, Генералног директора Светске организације за интелектуалну својину (WIPO).

Члан 4: Национални третман

(1) Свака страна уговорница признаје држављанима других страна уговорница, као што је дефинисано у члану 3 (2), третман који обезбеђује и својим држављанима, у погледу искључивих права посебно признатих овим Уговором, и у погледу права на правичну накнаду, предвиђену чланом 15 овог Уговора.

(2) Обавеза предвиђена у ставу (1) не примењује се у мери у којој друга страна уговорница користи резерве дозвољене чланом 15 (3) овог Уговора.

Глава II

Права интерпретатора

Члан 5: Морална права интерпретатора

(1) Независно од имовинских права интерпретатора, па чак и после преноса тих права, интерпретатор има право да захтева када је реч о његовим интерпретацијама уживо или интерпретацијама забележеним на фонограмима, да буде назначен као интерпретатор својих интерпретација, осим ако је то изостављање условљено начином коришћења интерпретације, и да се успротиви било каквом искривљавању сакаћењу или другој измене своје интерпретације која би штетила његовом угледу.

(2) Права призната интерпретаторима, у складу са ставом (1), морају бити очувана после њихове смрти најмање до истека имовинских права, и примењују се од стране овлашћених лица или институција у складу са законом стране уговорнице у којој се тражи заштита. Међутим, оне стране уговорнице чије законодавство, у тренутку ратификације или приступања овом Уговору, не предвиђа заштиту после смрти интерпретатора свих права наведених у претходном ставу, могу предвидети да ће нека од тих права престати да важе после смрти интерпретатора.

(3) Правна средства за очување права признатих овим чланом успоставља законодавство стране уговорнице у којој се заштита тражи.

Члан 6: Имовинска права интерпретатора на њихове незабележене интерпретације

Интерпретатори имају искључиво право да дају дозволу у погледу својих интерпретација, за:

(I) емитовање и јавно саопштавање својих незабележених интерпретација, осим за случајеве где је интерпретација већ емитована, и

(II) бележење својих незабележених интерпретација.

Члан 7: Право на умножавање

Интерпретатори имају искључиво право да дају дозволу за директно или индиректно умножавање својих интерпретација забележених на фонограмима, у било ком облику и на било који начин.

Члан 8: Право дистрибуције

(1) Интерпретатори имају искључиво право да дају дозволу да оригинални и копије њихових интерпретација забележених на фонограмима постану доступни јавности, путем продаје или неког другог облика преноса својине.

(2) Ниједна одредба овог Уговора неће ограничавати слободу страна уговорница да одреде услове, ако их има, на основу којих се исцрпљење права из става 1, примењује после прве продаје, или другог преноса својине оригинална или примерка забележене интерпретације, са дозволом интерпретатора.

Члан 9: Право давања у закуп

(1) Интерпретатори имају искључиво право да дају дозволу за комерцијално давање у закуп оригинална и копија својих интерпретација забележених на фонограмима, како је предвиђено у националним законима страна уговорница, чак и ако их је интерпретатор већ ставио у промет или је то учињено уз његову сагласност.

(2) Без обзира на одредбе става (1), страна уговорница која је 15. априла 1994. године имала на снази и наставила да примењује систем правичне накнаде, која се исплаћује

интерпретаторима за давање у закуп копија њихових интерпретација забележених на фонограмима, може одржати тај систем под условом да комерцијално давање фонограма у закуп не наноси имовинску штету због повреде искључивог права на умножавање које припада интерпретаторима.

Члан 10: Право чињења доступним забележених интерпретација

Интерпретатори имају искључиво право дају дозволу за чињење доступним јавности својих интерпретација забележених на фонограмима, жичним и бежичним путем, на начин који омогућава да им публика може приступити са места и у време које она индивидуално одабере.

Глава III Права произвођача фонограма

Члан 11: Право умножавања

Произвођачи фонограма имају искључиво право дају дозволу за директно или индиректно умножавање својих фонограма, у било ком облику и на било који начин.

Члан 12: Право дистрибуције

(1) Произвођачи фонограма имају искључиво право дају дозволу да оригинални и копије њихових фонограма постану доступни јавности, путем продаје или другим преносом својинског права.

(2) Ниједна одредба овог Уговора неће ограничавати слободу страна уговорница да одреде услове, ако их има, на основу којих долази до исцрпљења права из става (1) после прве продаје или другог преноса својинског права на оригиналну или копију фонограма, уз одобрење производиоца фонограма.

Члан 13: Право давања у закуп

(1) Произвођачи фонограма имају искључиво право дају дозволу за комерцијално давање јавности у закуп оригинална и копија својих фонограма, чак и ако их је сам производио већ ставио у промет или је то учињено са његовом дозволом.

(2) Без обзира на одредбе става (1), страна уговорница која је 15. априла 1994. године имала на снази, и наставила да примењује систем правичне накнаде, која се исплаћује производиоцима фонограма за давање у закуп примерака њихових фонограма, може задржати тај систем, под условом да комерцијално давање фонограма у закуп не наноси имовинску штету због повреде искључивог права на умножавање које припада производиоцу фонограма.

Члан 14: Право чињења доступним фонограма

Произвођачи фонограма имају искључиво право дају дозволу за чињење доступним јавности својих фонограма, жичним и бежичним путем, на начин који омогућава да им публика може приступити са места и у време које она индивидуално одабере.

Глава IV Заједничке одредбе

Члан 15: Право на накнаду за емитовање и јавно саопштавање

(1) Интерпретатори и произвођачи фонограма имају право на појединачну правичну накнаду за директно или индиректно коришћење фонограма који су издати у комерцијалне сврхе за емитовање или било које друго јавно саопштавање.

(2) Стране уговорнице могу утврдити у својим националним законима да ће интерпретатор или произвођач фонограма, или обоје, потраживати од корисника појединачну правичну накнаду. Стране уговорнице могу прописати у својим националним законима да се, у одсуству споразума између интерпретатора и произвођача фонограма, одреде услови под којима би интерпретатори и произвођачи фонограма делили појединачну правичну накнаду.

(3) Свака страна уговорница може изјавити, у обавештењу упућеном Генералном директору WIPO, да ће примењивати одредбе става (1) само за одређене видове коришћења, или да ће ограничити њихову примену на неки други начин, или да уопште неће примењивати ове одредбе.

(4) За потребе овог члана, фонограми се сматрају објављеним у комерцијалне сврхе, ако су доступни јавности жичним или бежичним путем на начин да им публика може приступити са места и у време које индивидуално одабере.

Члан 16: Ограничења и изузећа

(1) Стране уговорнице могу да у својим националним законима одреде исту врсту ограничења и изузећа у погледу заштите интерпретатора и произвођача фонограма, као што су то предвиделе у својим националним законима у односу на ауторску заштиту књижевних и уметничких дела.

(2) Стране уговорнице морају да ограниче свако ограничење или изузеће од права предвиђених овим Уговором на одређене посебне случајеве, који нису у супротности са уобичајеним искоришћавањем интерпретација или фонограма, и не наносе неосновано штету законитим интересима интерпретатора или произвођача фонограма.

Члан 17:Период заштите

(1) Период заштите који се признаје интерпретаторима на основу овог Уговора, мора да траје, најмање до истека периода од 50 година, рачунајући од краја године у којој је интерпретација забележена на фонограму.

(2) Период заштите који се признаје произвођачима фонограма на основу овог Уговора, мора да траје најмање до истека периода од 50 година, рачунајући од краја године у којој је фонограм објављен, или, ако се не објави у року од 50 година од када је фонограм забележен, онда 50 година од краја године у којој је био забележен.

Члан 18: Обавезе у погледу технолошких мера

Стране уговорнице морају да обезбеде одговарајућу правну заштиту и ефикасна правна средства против уклањања поузданих технолошких мера које користе интерпретатори или произвођачи фонограма ради остварења својих права, на основу овог Уговора, која

ограничавају радње, у вези њихових интерпретација или фонограма, које сами нису одобрили или које нису допуштене на основу закона.

Члан 19: Обавезе у вези информација о управљању правима

(1) Стране уговорнице морају да обезбеде одговарајућа и ефикасна правна средства против сваког лица које свесно врши било коју од наведених радњи, а зна, или је на основу грађанског права имало разумног основа да зна, да ће то да подстакне, омогући, олакша или прикрије повреду било ког права обухваћеног овим Уговором:

(I) да неовлашћено уклони или промени било коју електронску информацију о управљању правом;

(II) да неовлашћено стави у промет, увезе у циљу стављања у промет, симитује или јавно саопшти или учини доступним јавности интерпретације, копије забележених интерпретација или фонограма, знајући да су уклоњене или неовлашћено измене електронске информације о управљању правом.

(2) У смислу овог члана, израз “информација о управљању правом”, означава сваку информацију којом се идентификује интерпретатор, интерпретација интерпретатора, фонограм и произвођач фонограма, власник било ког права у интерпретацији или фонограму, или информацију о условима или периоду трајања искоришћавања интерпретација или фонограма, и све бројеве или кодове који представљају такву информацију, када је таква информација стављена на примерак забележене интерпретације или фонограма, или се појављује приликом јавног саопштавања или чињења доступним јавности забележене интерпретације или фонограма.

Члан 20: Формалности

Уживање и примена права гарантованих овим Уговором не подлеже испуњењу никаквих формалности.

Члан 21: Резерве

Изузев одредбе члана 15 (3), није допуштено изјављивање резерви на одредбе овог Уговора.

Члан 22: Период примене

(1) Стране уговорнице примењују одредбе члана 18 Бернске конвенције, *mutatis mutandis*, на права интерпретатора и произвођача фонограма предвиђена овим Уговором.

(2) Не узимајући у обзир одредбу става (1), страна уговорница може да ограничи примену члана 5 овог Уговора на интерпретације које су настале пошто је у тој страни уговорници ступио на снагу овај Уговор.

Члан 23: Одредбе о спровођењу права

(1) Стране уговорнице, у складу са својим правним системима, предузимаје усвајање мера неопходних да се осигура примена овог Уговора.

(2) Стране уговорнице ће осигурати да поступци спровођења права буду доступни по њиховом праву, тако да дозволе ефикасну акцију против било ког чина повреде права обухваћених овим Уговором, што укључује и хитне мере за спречавање повреде права и мере које би одвраћале од даље повреде права.

Глава V

Административне и завршне одредбе

Члан 24: Скупштина

(1) (а) Стране уговорнице имају Скупштину.

(б) Сваку страну уговорницу представља по један делегат, коме могу да помажу други делегати, саветници и стручњаци.

(ц) Трошкове сваке делегације сноси страна уговорница која именује делегацију. Скупштина може да тражи да WIPO пружи финансијску помоћ како би се олакшало учешће делегација страна уговорница из земаља у развоју, или учешће земаља у преласку на тржишну привреду, у сагласности са установљеном праксом Уједињених нација.

(2) (а) Скупштина решава питања у вези успостављања и развоја овог Уговора, његове примене и деловања.

(б) Скупштина обавља и функције које су јој додељене на основу члана 26 (2), у погледу прихваташа да извесне међувладине организације постану стране овог Уговора.

(ц) Скупштина одлучује о сазивању дипломатске конференције за ревизију овог Уговора и даје неопходна упутства Генералном директору WIPO за припрему дипломатске конференције.

(3) (а) Свака држава која је страна уговорница има један глас и гласа само у своје име.

(б) Свака страна уговорница која је међувладина организација може да учествује у гласању, уместо њених држава чланица, и да има број гласова који је једнак броју њених држава чланица страна уговора. Ниједна међувладина организација не може да учествује у гласању ако било која њена чланица искористи своје право на гласање и обратну.

(4) Скупштина се састаје на редовном заседању сваке две године, на сазив Генералног директора WIPO.

(5) Скупштина доноси свој правилник о раду, где се одређује и сазивање ванредних заседања, захтеви у погледу кворума, и на основу одредби овог Уговора, потребна већина за доношење различитих одлука.

Члан 25: Међународни биро

Међународни биро WIPO обавља административне послове везане за овај Уговор.

Члан 26: Како се постаје страна Уговора

(1) Свака држава чланица WIPO може да постане страна овог Уговора.

(2) Скупштина може да одлучи да дозволи да свака међувладина организација постане страна овог Уговора, ако изјави да је надлежна и да располаже одговарајућим законодавством које везује њене земље чланице по питањима која су уређена овим Уговором, и које је овлашћује, у складу са њеном интерном регулативом, да постане страна овог Уговора.

(3) Европска унија може да постане страна овог Уговора, пошто је дала изјаву, у смислу претходног става, на дипломатској конференцији на којој је усвојен овај Уговор.

Члан 27: Права и обавезе на основу овог Уговора

Уколико посебним одредбама није другачије одређено, свака страна уговорница ужива сва права и преузима све обавезе предвиђене овим Уговором.

Члан 28: Потписивање Уговора

Овај Уговор остаје отворен за потписивање до 31. децембра 1997. године за све државе чланице WIPO и Европску унију.

Члан 29: Ступање на снагу Уговора

Овај Уговор ступа на снагу 3 месеца пошто 30 инструмената ратификације или приступања од стране држава буду депоновани код Генералног директора WIPO.

Члан 30: Ступање на снагу обавеза које произлазе из Уговора

Овај Уговор ће обавезивати:

- (I) 30 држава на које се односи члан 29, од датума када овај Уговор ступа на снагу;
- (II) сваку наредну државу истеком рока од 3 месеца од датума депоновања њеног инструмената код Генералног директора WIPO;
- (III) Европску Унију, истеком 3 месеца по депоновању инструмената ратификације или приступања, ако су такви инструменти депоновани после ступања на снагу овог Уговора, у складу са чланом 29, или 3 месеца после ступања на снагу овог Уговора, ако су такви инструменти депоновани пре ступања на снагу овог Уговора;
- (IV) било коју другу међувладину организацију, која је прихватила да постане страна овог Уговора, истеком рока од 3 месеца по депоновању њених инструмената о приступању.

Члан 31: Отказ Уговора

Свака страна уговорница може да откаже овај Уговор слањем обавештења Генералном директору WIPO. Отказ ступа на снагу годину дана после датума када је Генерални директор WIPO примио о томе обавештење.

Члан 32: Језици Уговора

(1) Овај Уговор је потписан у једном оригиналу на енглеском, арапском, кинеском, француском, руском и шпанском језику, и верзије на свим овим језицима сматрају се једнако аутентичним.

(2) Службени текст на било ком језику, изузев оних поменутих у ставу (1), биће установљен од стране Генералног директора WIPO на захтев сваке заинтересоване стране, после консултација са свим заинтересованим странама. У смислу овог става “заинтересоване стране” подразумевају било коју државу чланицу WIPO, о чијем званичном језику или једном од званичних језика се ради, као и Европску унију и било коју међувладину организацију која може постати страна овог Уговора, ако се ради о неком од њених званичних језика.

Члан 33: Депоновање

Генерални директор WIPO је депозитар овог Уговора.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ WIPO УГОВОРА О ИНТЕРПРЕТАЦИЈАМА И ФОНОГРАМИМА

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 77. тач. 6. Устава Савезне Републике Југославије, према коме Савезна Република Југославија преко својих органа доноси савезне законе у области међународних односа.

II. Разлози за доношење закона и циљеви који се њиме желе остварити

У склопу активности заприступање наше земље Светској трговинској организацији и Европској унији, неопходно јератификовати овај међународни уговор из области интелектуалне својине, ради целовитог хармонизовања нашег правног система са правом земаља тржишне привреде, посебно са - европским правом и TRIPS-ом.

WIPO Уговор о интерпретацијама и фонограмима је закључен с циљем дасе обезбеди заштита права интерпретатора и произвођача фонограма на што ефикаснији и једнообразнији начин, с тим да се очува равнотежа између права интерпретатора и произвођача фонограма, с једне стране и ширег јавног интереса, с друге стране, посебно имајући у виду потребе образовања, истраживања и приступа информацијама (Интернет).

III. Објашњења основних правних института и решења

Овим Уговором регулишу се такозвана сродна ауторска права, за две категорије субјеката тих права - интерпретаторе (уметнике извођаче) и произвођаче фонограма. У пракси ове две категорије сродних права су веома повезане чином снимања фонограма и пословним интересом који имају у вези с тим интерпретатори и произвођачи фонограма, те је разумљиво да су Уговором ти односи заједнички регулисани. При томе интерпретатори имају морална и имовинска права на своја извођења, а произвођачи фонограма само имовинска права.

По Уговору, интерпретатори имају 4 врсте искључивих имовинских права на своја извођења, која су снимљена на фонограм (филмови су искључени из одредби Уговора). То су право репродукције - право интерпретатора да ауторизује (даје сагласност) директно или индиректно за уножавање својих интерпретација забележених на фонограмима; право дистрибуције - право интерпретатора да дозволи стављање у промет оригинала и копија фонограма на којима је снимљено извођење ради њихове продаје; право изнајмљивања - право интерпретатора да дозволи директно или индиректно комерцијално изнајмљивање (давање у закуп) оригинала и копија фонограма, у складу са националним прописима земаља чланица (изузев за земље које имају на снази систем правичне накнаде за такво изнајмљивање, па се у том случају не тражи сагласност интерпретатора за изнајмљивање фонограма); и, право стављања на располагање јавности (кабловским или бежичним путем) сваког извођења снимљеног на фонограму, укључујући и стављање на располагање преко Интернета. Овај Уговор гарантује и три врсте имовинских права извођачима за њихова неснимљена, жива извођења: право емитовања (изузев у случају поновљеног емитовања), право снимања и право саопштавања јавности.

Поред имовинских права, овај Уговор (за разлику од TRIPS-а) гарантује интерпретаторима и - морална права, и то: право да буду означени као уметници извођачи и

право да се противе сваком мењању њихове интерпретације (скраћивању или другој врсти мењања) које би могло да нанесе штету њиховом угледу.

Произвођачи фонограма имају четири врсте имовинских овлашћења која су по својој природи искључива. То су: право умножавања - произвођач фонограма има право да дозволи или забрани да се његов фонограм репродукује (умножава) на било који начин и у било ком виду; право дистрибуције - произвођач фонограма одлучује да ли ће оригинал (матрицу) или умножене примерке пустити у промет на комерцијалан начин; право давања у закуп - произвођач фонограма одлучује да ли ће допустити комерцијално изнајмљивање оригиналa и копија, изузев земљама чланицама које су предвиделе систем праведне накнаде за изнајмљивање; и, право произвођача фонограма да даје дозволе зајавно саопштавање својих фонограма, кабловским или бежичним путем, укључујући и Интернет.

Уговор обавезује земље чланице да, уколико постоје ограничења и изузети у погледу коришћења права интерпретатора и произвођача фонограма, предвиђена националним прописима, да свим припадницима Уговора обезбеде национални третман, односно да им дају иста права као и домаћим интерпретаторима и домаћим произвођачима фонограма. Уговор предвиђа, као минимално право, да интерпретатори и произвођачи фонограма уживају право на појединачну правичну накнаду за директно или индиректно коришћење фонограма, објављених у комерцијалне сврхе, као и за емитовање или било које друго саопштавање јавности. Ипак земље чланице могу да ставе резерву на ово право предвиђено Уговором, с тим да друге државе чланице имају право да им ускрате национални третман (реципроцитет) - члан 4.

Уживање и примена права гарантованих овим Уговором не подлежу испуњењу никаквих формалности.

WIPO Уговор о ауторском праву и WIPO Уговор о интерпретацијама и фонограмима, у међународној пракси - у стручним круговима, називају се Интернет уговорима. Они су савремен и целовит одговор на изазове дигиталне технологије и значе прихваташе њеног утицаја на ауторско и сродна права. Тада утицај на ове области права нарочито је препознатљив код електронске трговине (посебно оне путем Интернет оглашавања).

Интернет уговори, према томе, значе осавремењивање Бернске конвенције (из 1886, која је последњи пут мењања 1971. године) и побољшање међународне заштите интерпретација и фонограма, тако да се та права могу користити и путем дигиталне мреже.

IV. Земље које су до сада ратификовале овај међународни уговор

WIPO Уговор о интерпретацијама и фонограмима закључен је 20. децембра 1996. године у Женеви и отворен је за приступање свим земљама чланицама WIPO-а и Европске уније, као и другим међувладиним организацијама, под одређеним условима, о чему одлуку доноси Скупштина страна уговорница.

До 25. фебруара 2002. године Уговор је ратификовала 31 држава, и то: Албанија, Аргентина, Белорусија, Бугарска, Буркина Фасо, Чиле, Колумбија, Коста Рика, Хрватска, Ел Салвадор, Еквадор, САД, Габон, Џорџија, Гвинеја, Хондурас, Мађарска, Летонија, Литванија, Мали, Мексико, Панама, Парагвај, Република Молдавија, Република Чешка, Румунија, Санта Луција, Сенегал, Словачка, Словенија и Украјина.

Уговор ступа на снагу 25. маја 2002. године.

Решења из овог међународног уговора асимилисана су у нашем Закону о ауторском и сродним правима из 1998. године ("Службени лист СРЈ" бр. 24/98).

**V. Оцена потребе обезбеђивања финансијских средстава из
Савезног буџета за извршење овог закона**

За спровођење овог закона није потребно обезбедити средства из Савезног буџета.